

I Långås fick Nils Severin och Amanda Josefina uppleva de väl-förtjänta och för pensionärer så mångbesjungna ljuva åren. På gångavstånd hade de dottern Olga på gården Ryd, i Morups kyrkby Åke med Stina Karlsson (1920) och barnen Agneta (1947), Tore (1949) och Gunvor (1953). I Falkenberg fanns John och Sune med sina familjer och i Varberg Robert med sin. I Stockholm fanns Sven-Olof i militär tjänst vid Flygstaben och i familj med Frida (Pia) Hjukström (1920) och dottern Lucille (1958).

Now Nils Severin and Amanda Josefina had some peaceful years. Within walking distance they had their daughters Olga and Asta. Åke and his wife Stina Karlsson (1920) lived in Morup with their children Agneta (1947) Tore (1949) and Gunvor (1953). In Falkenberg they had John and Sune and in Varberg they had Robert, all with their families. Sven-Olof worked at the staff of the Swedish Royal Air Force in Stockholm. He married Frida Hjukström, called Pia (1920) and they had one daughter, Lucille (1958).

Det påstås ibland, dramatiskt, hur någon under bara ett enda år blivit liksom tio år äldre. Nils Severin och Amanda Josefina blev efter bara ett år i Långås tio år yngre. Miljöbytet fick en enorm effekt. Nils Severin gjorde dagliga besök på gården Ryd, alltid i sällskap med boxertiden Zita, för ingenting kunde avhålla en gammal bonde från att rykta hästar och mata grisar. I Långås fanns

alltid folk i rörelse, tågen kom och gick, ungdomarna tränade på fotbollsplanen strax intill och det hände faktiskt att Nils Severin och Amanda Josefina satt på läktaren och hejade när Långås IF gjorde mål i avgörande matcher. Och barn och barnbarn kom på besök. De upplevde sitt ljuva 50-tal.

Sometimes it is claimed that a person gets ten years older in one year's time. It seemed that Nils Severin and Amanda Josefina turned ten years younger after only one year in Långås. Nils Severin went to Ryd every day, always accompanied by his dog Zita. Nothing could keep an old farmer from working. At the end of his life he groomed the horses, fed the pigs and chickens and collected the eggs. He felt needed and that was important to him. Things always happened in Långås. The railway station was there and the young ones played football just outside their house. Nils Severin and Amanda Josefina occasionally watched Långås' football team play important matches. Their children and grandchildren, who grew up in the 1950s came to visit.

Så, plötsligt, en sommardag 1956, stannade en taxi utanför Skogshyddan. Ut steg en herre och en dam i sextiofemårsåldern: "My name is Johnson, George Johnson, from San Francisco, this is Sue, my wife. I come to see mister Nils Severin Bengtsson, my cousin."

Then, suddenly, on a summer's day in 1956, a taxi stopped in front of the grove cottage. A man and a woman in their mid sixties stepped out and he said: "My name is Johnson, George Johnson. I'm from San Francisco and this is Sue, my wife. I've come to see mister Nils Severin Bengtsson, my cousin".

Det blev kaffekalas i flera timmar med taxichauffören från Göteborg som tolk. De båda kusinernas släktlikhet var slående. Det syntes att de hade sin farfars, Jonannes Jönssons, gener i sina kroppar. Det var denne Johannes som fick så bråttom att boka tid för bröllop den där sommardagen får länge, längesen (se 5. generationen). Det var så kontakten med de amerikanska släktingarna återupptogs.

A typical Swedish coffee party followed with cakes and biscuits. It lasted for hours. The taxi driver served as an interpreter. None of our family spoke English in those days. You could see that the two cousins belonged to the same family. There was a striking likeness. It was obvious that they carried their grandfather's (Johannes Jönsson 5th generation) genes. This is how the contact between the American and the Swedish branches of the family was re-established.